

ת"פ 55211/11/15 - תביעות צפת נגד רחמה נחמה קנוש

בית משפט השלום בקריה שמונה

ת"פ 15-11-55211 תביעות צפת נ' קנוש
בפני כבוד השופט רות שפירברג כהן

בעניין: תביעות צפת
הנאשמה
נגד
רחמה נחמה קנוש
הנאשمة

הכרעת דין

כתב אישום ורקע

1. ביום 25/11/15 הוגש נגד הנאשמת כתב אישום שייחס לה עבירות **התנהגות פרועה במקום ציבור** - עבירה לפי סעיף 216(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ו**תקיפה סתם** - לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

על פי המפורט בכתב האישום, מדובר באירוע שהתרחש ביום 21/11/15, يوم שבת, סמוך לשעה 00:12:00, במתחם קבר הרשב"י במירון. הנאשמת התנהגה באופן פרוע, מנעה ממתפללים להיכנס לעזרת נשים להתפלל צעה, זרקה בקבוקים ורדפה אחרי מתפללים ברוחבת הקבר תוך שהיא משתוללת ותוקפת אותם בידיה.

בהמשך, כך על פי כתב האישום, נכנסה הנאשمة לעזרת גברים, תקפה את המתפללים במקום, היזזה ספסלים והפרעה לעריכת התפילה והקידוש.

עוד בהמשך, תקפה הנאשמת אדם בשם מנחים הלפרין בכך שהכתה אותו באגרוף על פניו ולקחה את משקפיו מפניו, ומשהגייו שוטרים למקום, תקפה הנאשמת את הלפרין בשנית בכך שהכתה אותו בפניה והפילה את משקפיו.

בהמשך למקרה לעיל, תקפה הנאשמת מבואות עזרת הנשים אדם בשם יעקב לוי בכך שסטרה לו בפניה, לוי הדף את הנאשمت והמשיך בדרך החוצה לכיוון עזרת גברים והנאשמת הלכה אחורי תוך שהיא צועקת עליו. באותו מועד, ברוחבת עזרת הגברים, תקפה הנאשמת את לוי והכתה אותו בפניה, וכתוצאה לכך נשברו משקפיו.

עמוד 1

.2. ביום 7/12/15 כפירה הנואשת במיוחס לה, וטענה כי לא תקפה אדם. הנואשת אישרה כי נטלה את משקפי המתלוננים, ואולם גרסה כי התנהוגותה נבעה מתגובה לכך שהיא עצמה הותקפה. הנואשת אישרה כי צעקה במתחם והרימה את קולה, ואולם גם זאת, לטענתה, כתגובה לתקיפתה בידי אחרים.

במהלך עדותה, הכחישה הנואשת למעשה כי התנהגה באופן פרוע, טענה כי התנהל ויכוח קולני בין הגברת הלפרין שבעקבותיו נכנסו שני גברים, אחד מהם הוא הלפרין, לעזרת הנשים, אשר חסמו את דרכها ולא נתנו לה לצאת. הנואשת טענה כי כתגובה להתנהוגות שני הגברים, היא נטלה את משקפיו של הלפרין מפנוי, אך טענה כי לא נגעה בו ולא תקפה אותו. גם לגבי תקיפתו של ליאון, טענה הנואשת כי לא תקפה את ליאון, אלא רק לקחה את משקפיו.

לדבריה של הנואשת, מעשה הוצאו מהקשרם, בשל דעה שלילית מאירועים קודמים בתור קולנית ומתלהמת.

.3. אצין כי הנואשת לא הייתה מיוצגת על ידי עורך דין, על אף עמדת המאשימה בכתב האישום, לפיה בדעתה לעתור למאסר בפועל - עמדה המזוכה את הנואשת בזכות לייצוג על חשבון המדינה. הנואשת סירבה לשתף פעולה עם הסנגור מטעם הסגנוריה הציבורית, הצהירה כי אינה מעוניינת ביצוג משפטי, וכי אלוהים מייצג אותה, והוא מעוניינת אך ורק ביצוג על ידי השם. הסנגור, עו"ד מלאר, ביקש לשחררו מייצגו עקב היעדר שיתוף פעולה, ובסיומו של דבר יצגה הנואשת את עצמה כבקשתה.

הריאות בתיק

.4. מטעם התביעה העידו שני המתלוננים, הלפרין ויעקב ליאון. בנוסף העידה גבי הלפרין, שהעימות בין לבין הנואשת החל את מהלך האירועים. עוד העידו שלושה שוטרים - השוטר מרוזן סואעד שהגיע למקום האירוע בעקבות הקרייה למועד 100 של המשטרה, השוטר ראוּף דובה, שהגיע למקום לאחר שקיבל ייחד עם ראש המשמרות קרייה מנידית סיור לסייע להם בעיקוב אישה לתחנת מירון, והוחזק מוטי חלייה, שביצע את מרבית פעולות החקירה. בנוסף העיד מאבטח העובד במתחם.

הוגש דיסק ת/8, שבו רוכזו הקלטות מצלמות אבטחה במתחם, יחד עם הדוח ת/7, דוח צפיה של החוקר חלייה בסרטוני מצלמות האבטחה.

הוגש דיסק עימות בין הנואשת למנחם הלפרין (ת/3), קריירות הנואשת שתועדו, דיסק קריית מאבטח שגבנה את העדויות של הנואשת במשטרה, צילומי חבלות של המתלונן ליאון, וצלומי חבלות של הנואשת.

.5. מטעם ההגנה העידה אך ורק הנואשת להגנתה. כשנשאלה אם בכוונתה בזמן לתרמן בטענתה, השיבה כיאמין קיימים עדים שראו שלא עשתה דבר מלבד נטילת משקפיו של המתלונן, ואולם אין

בכוונתה להזמין להעיד. הנאשמה הצהירה "השם הוא עדי" (עמ' 3 ש' 15 ואילך).

דין, נימוקים ומסקנות

6. לאחר ששמעתי בפני את העדים ועיינתי בראיות התביעה, מצאתי כי המאשימה הוכיחה מעבר לספק סביר כי הנאשمة ביצעה את העבירות שייחסו לה. נתתי אמון בסיסי גרסאות עדי התביעה שנכחו במקום, לפיהן הנאשمة התנהגה בתחום כבר הרشب"י באופן פרוע ומתלהם מתרחש, וכי תקפה את שני הגברים - הלפרין ולוין. לגבי תקיפת לוין - חלק מתקיפותיו תועד בצלמות האבטחה, באופן שסתור ממש את גרסת הנאשمة, שכן ניכר בצילום כי הנאשمة תקפה את האיש באופן יוזם ואלים, שלא כדרך של הגנה עצמית. אbehair להלן את עיקרי מסקנותי, בנוסף לדברים שנאמרו עד כה.

7. חקירת הפרשה החלה בקריה שבוצעה למועד 100 של המשטרה, שנעשתה על ידי המאבטח איוב גסוב. המאבטח איוב העיד כי האירוע התחל בכר שני ילדים קטנים ניגשו אליו וסיפרו לו כי יש איש שמרביצה לילדים וצועקת, וכעבור זמן קצר, לאחר שקיבל טלפון מהמאבטח השני שודיעו לו כי הנאשמת צועקת ומסרבת לשותוק, הגיע לרחבה האחראית וראה בעצמו כי הנאשمة בתוך הרחבה צועקת ומקללת וכי ניתן kontakt למשטרה (עמוד 9 לפרטוקול, שורה 14-19).

העד הוסיף כי באותו זמן נכנסה הנאשمة לעזרת הגברים, התישבה על ספסל וסירבה לצאת משם, ובסיומו של דבר נאלץ הוא למשוך אותה החוצה, העיד העיד כי באירוע זה הנאשمة רק צעקה, אך לאחר שזכרנו רוען ذכר כי הנאשمة גם דחפה את האנשים בשתי ידיה בתנוחות לא מקומות (עמוד 10 לפרטוקול, ש' 6-4).

העד המשיך והיעיד כי בעודו מתקשר למשטרה בשנית, חזרה הנאשمة ונכנסה לעזרת הגברים והחלה להרביין לגברים עם הידיים, "נתנה להם כאפות", בלשונו של העד, וכי היא פגעה באנשים אך הוא לא יכול להגידبني (עמוד 10 לפרטוקול, ש' 21-10).

העד מסר כי עם הגיעו השוטרים התחלת לצעוק והשוטר השוויב אותה על ספסל אך היא החלה להשתול ולהשוטרים ניסו להרגעה אך היא המשיכה להשתול עד שנאלצו להזמין נידית נוספת (ש' 22-26).

העד העיד כי הנאשمة נתנה סטייה לאדם שזיהה אותו כמנחם ממירון וכי היא "העיפה" לו את המשקפיים (עמוד 10 לפרטוקול, ש' 28-26).

בסוף עדותו מסר כי הוא לא תקף את הנאשمة ולא ראה שימושו אחר תקף אותה (ש' 4-31).

8. השוטר מרואן סואעד העיד כי הגיע למתחם כבר הרشب"י בעקבות הקרייה הנ"ל למועד 100. השוטר העיד כי עם הגיעו זיהה התקהלות של נשים ושל גברים סמוך לכница לכל אחת מרוחבות התפילה של

הנשים ושל הגברים, וכי זהה את הנאשמה צוועקת ומקללת, וכי היא התקרבה למאבטח גסוב איוב וכן לאדם דתי נוסף ותקפה אותו (עמוד 17 לפרוטוקול, ש' 18-14). בהמשך הוגש הדוח שערך העד (ת/12) שהוקרא בפנוי והוא אישר כי אכן מה כתוב בו נכון (עמוד 18 לפרוטוקול, ש' 26). לפי הדוח הנאשמת התקרבה לגבר אחד שהוא לוין וצעקה לו בפנוי "רשע" ו"פושע" ודחפה את משקפי הראייה שלו אך הוא לא הגיב. לאחר מכן ניגשה הנאשמת למאבטח איוב ואמרה לו כי "זמן היו צריכים להעיף אותו" ולאחר מכן חזרה והצמידה את פניה לוין, והוא הזמן נידית נספת שתסייע לו בעיכוב הנאשמת.

.9 השוטר ראה דובה, שהגיע בעקבות הקרייה של השוטר סואעד, מסר בעדותו כי בחור דתי, הלפרין, הודיע לו כי הותקף על ידי אישה בשם נחמה וכי זו שברה לו את משקפיו, אך השוטר לא ראה זאת בעיני. השוטר דובה העיד כי באותו זמן יצאה הנאשמת מעוזת הנשים תוך שהיא צוועקת, משתוללת ומקללת וניסתה להתקרב ל"בחור הדתי" (עמוד 8, ש' 16-13). בהמשך סירבה הנאשמת להთלוות לשוטרים לנידית והמשיכה לצעוק, לקלל ולהשתולל (ש' 18-16).

.10 העדה רבקה הלפרין, אשר התקירית בינה לבין הנאשמת הציתה את מהלך האירוע, העידה כי ביום האירוע עלה עם ילדיה לקבר הרשב"י, למתחם הנשים, כהרגלים בכל שבת וכי הנאשמת הופיעה מולה וניסתה למנוע מהם להיכנס, אך הם נכנסו בכל זאת. העדה מסרה כי ילדים נכנסו וכךו כמו שהם עושים תמיד עד שהנאשמת צעקה עליהם בצורה מאד קיצונית (עמוד 16 לפרוטוקול, ש' 22-18).

העדת המשיכה ואמרה כי הילדים נבהלו, החלו לבכות ורצו מצד לצד גם הנאשמת זהה, וצעקה לכיוונה שזה שיער של גיהה, ושהבעלים שלהם מחזיקים גוויות בבית (ש' 29-26).

.11. יזכיר לגבי נקושא זה, כי בעדותה במשפטה מיום 15/11/23 נשאלת הנאשמת לגבי האירוע בו קיללה וצעקה על נשים (עמוד 2, ש' 29-21).

ש: לפי חומר החקירה עולה כי ביום 15/11/21 יום שבת סמוך לשעת הצהרים בקשר הרשמי במירון את קיללת וצעקת על האנשים שנמצאים בקבר הרשי ובציוון וכן התקרבת לגבר וצעקת עליו בקולן קולות וכן צעקת על ילדים מה תגובתך
ת: זה שקר וכזב
ש: למה שקר?

ת: כל מה שצעקתי צעקי לנשים שם בעוזת הנשים במתחם של הנשים זה יפה שהצניעות יפה לאישה ודיברתי עם הנשים על דברי צניעות חיזוק ואמונה.
ש: האם שדיברת עם הנשים צעקת עליהם או דיברת בקול רם
ת: לא צעקתי דיברתי בקול רם ולא עליהם באופן אישי אלה בצורה כולנית כדי להשמיע

במהלך עדותה של רבקה הלפרין, אישרה הנאשמת את דבריה של העדה על כך שהעירה לה לגבי הפהה (עמוד

.(31, ש' 16).

אם כך, כבר בגרסת הנאשمت, היא הודהה למעשה בהתנהגות תוקפנית כלפי ילדים ונשים בתחום עזרת הנשים. הנאשمت, אמן, סבורה כי התנהגותה, בכך שהশמיע הערות והוראות לсобביה, הנה התנהגות לגיטימית, ואולם איני רואה את הדברים כמוותה. אני סבורה כי התנהגותה של הנאשمت מהוות הפרה ממשית של כללי ההתנהגות הסבירים, וכי כבר בתחילת האירועים, באופן התוקפני בו פנתה לנשים ולילדים בערת הנשים, יש את ראשיתה של עבירה התפרעת. העובדות תוארו בעדותה של גב' הלפרין שהייתה מהייננה עלי בעירה.

.12. העדה רבקה הלפרין המשיכה ומסרה כי הנאשمت דיברה בטונם גבויים מאוד וצרחה עד שהוא, העדה, נאלצה לבקש מażח השומרים לעשות סדר בתחום. העדה העידה שבולה נכנס למקום, לקח ספסל והفرد בין לבן הנאשמת (עמוד 17 לפרטוקול, ש' 10-1). ולאחר מכן רזען, מסרה גב' הלפרין, כי הנאשمت עמדה מול בעלה, צרחה עליו ונתנה לו אגרוף לפנים ו"העיפה" לו את המשקפיים ש' 12-13).

לשאלת בית המשפט לגבי טענת הנאשمت שכל מה שביקשה הוא שתעורר לילדים שלא יפריעו, ענתה העדה כי הדבר אכן נכון וכי הנאשمت יצירה סיטואציה מפחידה בה לא התאפשר לעדה להתפלל, עוד העידה כי הנאשمت לא יכולה לה לקחת ספר מהספרייה, כשהדברים נאמרים בנסיבות (עמוד 18 לפרטוקול, ש' 8-4).

עדותה של גב' הלפרין מהייננה עלי, כאמור, באשר לתיאור התנהגותה התוקפנית של הנאשמת. גם הדברים באשר לאופן בו תקפה הנאשמת את מר הלפרין מהייננים בעניין, ואולם איני שוללת שהעדה רבקה הלפרין מיעטה בתיאור התקיפות שנקט בעלה כלפי הנאשמת. אין ביכולתי לשולש שמא התנהגות הנאשמת גוררת כלפי חוץ תקייף מזה המתואר בעדויותיהם של המתלווננים.

.13. העד מנחם הלפרין העיד (עמוד 13 לפרטוקול, ש' 17-2) כי האירוע התחל בסביבות השעה 12:15-12:30, השעה בה בדרך כלל מסתיימת התפילה. תחילתו של האירוע היה בנסיבות שנשמעו מעזרת נשים שהפריעו להם, ולכן הוא ניגש לבדוק את העניין. העד מסר כי בדרך כלל לעזרת נשים נתקל באשתו ובבנותיו שהיו מבוהלות ומפוחdot והבין כי הנאשמת תקפה אותן וצקה עליהם. העד מסר כי נכנס לתוך עזרת הנשים ומצא את הנאשמת עדין צועקת, צעק עליה שתפסיק ותצא והוא צקה עליו חזרה כשפסל מفرد ביניהם, ולאחר מכן צעקות היא הכתה אותו עם ידה לכיוון עין שמאל ופגעה במשקפיו שעפו מעל פניו. השניים המשיכו לצעוק אחד על השניה ולאחר מכן רגעים היא שלחה את ידה וחטפה את משקפיו מפניהם, אך המשקפיים הוחזרו לו על ידי אנשים שהיו באותו מקום, והוא יצא מעזרת הנשים.

העד המשיך ומסר כי לאחר שיצא מעזרת הנשים, יצא גם הנאשمت, שרדפה אחרי אנשים, וכי הוא ראה אותה מכיה את לION שמשקפיו עפו כתוצאה מהמכה. הלפרין העיד כי הוא בעצמו הרים עדשה שהתקפה ממשקפיו של לION (ש' 22-19). עוד העיד כי בהמשך הנאשمت נכנסה לעזרת הגברים והשתוללה בפנים כשהיא יושבת על הספסל וצועקת, וכי השומרים הוציאו אותה ממשם אר היא חזרה, וכי בשלב מסוים הגיעו שוטרים שהחזיקו אותה בחוץ, ומשניגש לדבר עימם, תקפה אותה הנאשמת ליד השוטרים (ש' 22-25).

עמוד 5

עדותו של הלפרין מהימנה עלי בעיקרה, ושוכנעתי כי فعل כפי שפועל מתוך תחושה כנה שאשתו ובנותיו מפוחdot ומוטרדות מיחסה הפרוע והתקפני של הנאשמה כלפייה. העד היה כנה בתיאורו את התנהגותו שלו, ואישר כי צעק על הנאשמת. אין ביכולתי לשלול קليل את האפשרות שהמתلون הלפרין התנהג בתקיפות מוגברת על זו שתיאר כלפי הנאשמת.

14. העד יעקב לוין העיד באופן מהוסס, וטען כי יעקב בעיות זיכרון אין הוא זוכר את השתלשלות האירועים. יחד עם זאת, לאחר שזכרו רוענן מספר פעמים, אישר העד לוין את הפרטים שנמסרו מפי בחקירה. לפי גרסתו, עליה כי לוין שמע צעקות מכיוון עזרת נשים והLEN לשם כדי לראות על מה מדובר, והעד כי הנאשמת נתנה למונח הלפרין סטירה או "כאה" ולקחה לו את המשקפים (עמוד 18 לפרוטוקול, ש' 19-20). לוין גם אישר כי הוא עצמו נטל מיד הנאשמת את המשקפים (ש' 22). עוד אישר לוין כי הנאשמת נתנה לו עצמו מכאה בפניו (עמוד 19 ש' 18), אך העיד כי איננו זוכר את המכאה, מפהת תקופה של שניםיים שחלפה מאז יום האירוע (ש' 22-21). גרסת לוין במשפטה, אשר אושרה על ידי לאחר רענון זכרון, מקובלת עלי.

התרשמתי כי אינו מעוניין להזיק לנאשמת זמן רב אחרי האירוע, ولكن הוא ממתן את דבריו.

יש לציין, ולך ATIICHIS בהמשך, כי הנאשمة נקלטה במצלמות האבטחה כשהיא תוקפת את לוין באופן ברור וمبוהק, ומהה בו בראשו. לפיכך מדובר בעדות הנתמכת בראייה חזקה ביותר ועצמאית.

15. גרסת הנאשמת הייתה כי התנהגה במקום באופן סביר, שנדרש לשם שמירה על סדרי המקום. הנאשמת טענה כי הערות, לגיטימיות לתפיסתה, שהעירה לבאי המקום, עוררו נגדה אלימות ממשית, מבלי שהיא עצמה פעלה באליםות כלפי זולתה.

לטענת הנאשמת, האירוע התחיל לאחר שלדים שייחסו למקום וטרקו דלותות, והנאשمة ביקשה מאםם של הילדים, רבקה הלפרין, לבקש מהם להפסיק ולהפריע. בין השתיים התפתח ויכוח, במהלךו צעקה הנאשمة על רבקה, ורבקה הרימה את קולה, ובהמשך צעקה לגבי צניעותן, דבר שגרם לגברים להיכנס לעזרת הנשים על מנת לבדוק מה פשר הצעקות, כך העידו גם הלפרין וגם לוין.

16. לאחר ששמעתי את גרסת העדים, ואת גרסת הנאשמת, הגעתו למסקנה כי התנהגותה של הנאשמת במקום אכן הייתה התפרעות. מלכתחילה מדובר בתנהגות בלתי לגיטימית, המהווה הפרעה לזרות והמנועת התנהלות סבירה, תפילה ושהיה של אחרים בתחום.

אין מחלוקת על כך שהנאשمة איננה נשאת כל תקיף או סמכות בתחום הרשב", מלבד זכות שהיא במקום כמבקרת. זכות לשחות במקום מחייבת את הנאשמת, כאחת משווים, בחובות התנהגות במקום. בכלל זה, נארת הלינה במקום, וחלה חובה כללית לנוהג כבוד בחוות.

שוכנעתי מעדויות העדים, כי הנאשمة חרגה מחובות הכבוד ומחובות התנהגות הסבירה, והתנהגה התנהגות שתלטנית, שהתרדרדה להתרפעות, קלילות צעקות נאצות, ובסופו של דבר גם תקיפה. בהמשך גברה התנגדותה

של הנואשת לתגבות טבעיות של אחרים להתנהוגותה השילית - תגובתו של הלפרין, תגובתו של המאבטח גסוב ותגובתו של לוי. הנואשת החריפה את התנהוגותה, גופה, קיללה וצעקה, אף תקפה אחרים.

.17. צפיה בסרטונים (ת/14) שצולמו על ידי השוטר מרואן סואעד, נראית הנואשת כשהיא צועקת ומדברת בקול רם, מתקרבת למנחם הלפרין ומצמידה את פניה לפניו, **צועקת לעברו שקרן ורמאי** ועוד תוכן לא ברור. בהמשך נראית הנואשת כשהיא פוקדת על נשים שהתאספו מחוץ לעזרת הנשים להיכנס פנימה. עוד בהמשך היא פונה לשוטר **צועקת לעברו עוד גרגמל אחד, זבל אחד, השם יעקור מהה**. מדובר בהתנהוגות מתלהמת, המצביע על הנואשת כמי שאיננה מקיימת כלל התנהוגות במקום. לנואשת אין כל סמכות ליתן הוראות לנוכחים במתחם הרشب", לכון תנועת נשים, כפי שצולמה עשוה, וניכר כי היא מנהגת בניגוד למקום ולזכויותה במקום.

הנאשת למעשה לא החרישה כי העירה לילדים במקום, העירה לנשים מתפללות על חסר צניעות בפאותיה (עמוד 16 לפרוטוקול, ש' 5-14, ש' 31), נתנה הוראות, ודרשה דרישות. בהמשך, לא החרישה כי כינה את המאבטח "ישמעלי" וכינויים נוספים (עמוד 25 לפרוטוקול, ש' 24, עמוד 27, ש' 7). בנגדות לתפיסת הנואשת, כי מדובר בהתנהוגות לגיטימית - אין לי, כאמור, אלא לקבוע כי מדובר בהתנהוגות פרועה, אשר הлечה והחריפה, אשר בסופו של דבר תועדה בנסיבות על ידי המשטרה שהזעקה למקום. התנהוגות של הנואשת כללת צעקות, קללות, התלהמות ופקודות לזולת, והיא מהוות התפרעות.

עבירה התנהוגות פרועה במקום ציבורי

.18. חוק העונשין מגדר את העבירה בזו הלשון:

216. (א) העוסה אחת מלאה, דינו - מאסר ששה חדשים:
(1) מנהג באופן פרוע או מגונה במקום ציבורי;

סעיף 34 כד מגדר **מקום ציבורי** כר - "דרך, בניין, מקום או אמצעי תעבורת שיש אותה שעה לציבור זכות או רשות של גישה אליהם, ללא תנאי או בתנאי של תשלום, וכל בגין או מקום המשמש אותה שעה להתקהלות ציבורית או דתית או לבית משפט היושב בפומבי".

אני מרשעת את הנואשת בעבירה של התנהוגות פרועה במקום ציבורי.

עבירות התקיפה

תקיפתו של הלפרין בתוך עזרת הנשים

עמוד 7

19. לגבי אירוע התקיפה בגין עזרת הנשים העידו כאמור שלושה עדים, מנהם הלפרין עצמו, אשתו רבקה הלפרין ויעקב לוין. שלושתם העידו כי הנאשמה תקפה אותו בפניהם ועיקמה לו את משקפיו.

הלפרין העיד כך (עמוד 13 לפרטוקול, ש' 11-9):

...בשלב מסוים עמדתי מולה כאשר ספסל מפריד בינינו וצעקתי עליה, היא צעקה עליי ולאחר כמה חילופי צעקות היא תקפה אותה במכה לפנים והעיפה לי את המשקפיים ועיקמה אותם.

רבקה לוין העידה לגבי אירוע התקיפה זה כך (עמוד 17, ש' 13-8):

ש: תספר את החלק של בעלך
ת: הוא נכנס, הוא לוקח ספסל או משך ספסל, העמיד אותו בין הגברת, מעבר לזה אני לא זכרת יותר מזה, כי באמת כל הזמן הזה הייתה עסוקה בהרגיעת הילדים.

ש: אני מבקש לרענן את זיכרונו מתוך הודיעturn מיום 23.11.15. מקריא
ת: אחרי שהקרהatl לי אני מאשרת את הדברים שאמרתי שם, שהנאשمة נעמדה מолов, צוחחה עליי ונתנה לו אגרוף לפנים, העיפה לו את המשקפיים...

גם לוין העיד כי ראה את הנאשمة מכיה את הלפרין (עמוד 18, ש' 18 ואילך + עמוד 19, ש' 8-1):

ש: מספר מה קרה על סמך זיכרונו ועל סמך מה שקרהת בעדות שלך
ת: באותו יום היו צעקות מעזרת נשים, הלאנו לשם, היה בחור בשם מנחם, היה הרבייצה לו, נתנה לו איזה סטירה, לקחה לו את המשקפיים.

לשאלת בית המשפט אם ראייתי את זה, אני משיב שראיתי את המשקפיים שלו אצליה ביד. אני זוכר ממה שקרהת ששהה שם ברדק. אז הוצאתי לה את המשקפיים מהיד.

ש: ביחס לסתירה למנחם, ראיית או לא ראיית?
ת: כמו שראיתי בכתביהם, חלק ראייתי וחלק לא ראייתי, ראייתי יד שלה באוויר, ואז ראייתי את המשקפיים ביד שלה. כל מה שאני אומר עכשו זה פחות יותר ממה שקרהת. אם לא הייתה קורא לא הייתה זוכר.

ש: אתה אומר שהגעת והיו צעקות. אני לא מבין מה ראיית. תניד רק מה שראית.
ת: אני לא זוכר, אני צריך את הדף, מה שכתוב בדף, זה מה שאמרתי يوم לאחר. יש לי קצת בעיית זיכרון באופן כללי, אני מرجיש לאט לאות ירידת בזיכרון, אולי בגלל הכל, אני בן 48, עיר.

ש: אני מזכיר מעדותך במשטרת. אתה אומר "לא זוכר בדיק מה צרחה, אבל אני זוכר שהיא צרחה ופתאום נתנה למנחם כפה או סטירה, לא יודע איך תקרו לו זה,

לפניהם, וגם לקחה לו את המשקפיים באותו��ע". מה שאמרת זה שהוא שנראה לנו
שהיה?

ת: מה שאמרתי, זה בטוח מה שהיא. באותו רגע ידעת מה קרה כשקראו לי למשטרה
لتתעדות.

כפי שציינתי - העדויות מקובלות עלי בכלל, ומצאתי כי הנאשמת תקפה את הלפרין
לא הצדקה.

יתכן והאחרים, בהם לוין והלפרין, נהגו כלפי הנאשמת בתקיפות גבוהה מהמתואר על
ידם, ואולם אני קובעת כי אין בכך להצדיק את תקיפתו של הלפרין על ידי הנאשמת.

תקיפתו של הלפרין ליד השוטרים

.20. לאחר אירוע התקיפה הראשון העיד המתלוון כי הותקף שוב ליד השוטרים.

העד איוב העיד לגבי אירוע זה ובעדותו מסר כך (עמוד 10, ש' 30-19):

ת: זה מה שאני ראייתי. בפעם השנייה שהיא נכנסה הייתה נתנת כפות (מדגים תנועות)
ש: הkopot האלה הגיעו לאנשים?

ת: ...יש בחור אחד בחוץ שהוא קיבל מכות ממנו, היא נתנה לו סטירה, העיפה לו את
המשקפיים, הוא היזע את הראש שלו והוא דפקה לו את המשקפיים. אני ראייתי את זה
ואז באו שוטרים ולקחו אותה.

ש: אתה יודע איך קוראים לבחור בחוץ?

ת: מנחם זה ממירון.

.21. השוטר ראוּף דובה, לא ראה את הנאשمة תוקפת את הלפרין אלא רק ראה אותו מחזיק במשקפיים
שטען כי הנאשمة שברה לו אותם (עמוד 9, ש' 1-3).

.22. בחקירה של הנאשمة במשטרה מיום 15/11/23 אישרה הנאשمة כי "הוציאה להלפרין את
המשקפיים" על מנת להדגים לשוטר מה זה תקיפה (עמוד 3, שורות 59-63)

ש: לפי חומר החקירה עולה כי את תקפת את המתלוון בנסיבות השוטרים מה תגובתך
ת: בהחלט

ש: איך תקפת אותו מול השוטרים

ת: הדגמתי לו איזו בן אדם הוציאתי לו את המשקפיים ליד השוטר כדי להמחיש לו מה
זה תקיפה שאני הוציאתי ליד השוטר למה לא תקף אותו חזרה כמו שתקף אותו
שהוציאתי לו בציון

.23 המוקם בו תקפה הנאשمت, על פי הנטען, את הלפרין, לא כosa במציאות אבטחה. אף על פי כן, נתתי אמון בעדויות העדים כי הנאשمت אכן תקפה את הלפרין שוב גם מחוץ לעזרת הנשים. אני מקבלת את דברי הנאשمت, לפיהם כל מעשה הסתכמו בכך שלקחה מהלפרין את משקפיו, כתגובה להתנהגותו כלפיה. יצוין כי גם אילו נתתי אמון בגרסתה, הייתה קובעת כי המעשים מהווים עבירות תקיפה, שכן אין כל הצדקה בדיון להתקרב לאדם ולקחת ממנו את משקפיו, והנאשمت נכלה להסביר את מעשה, כשנשאלה מדוע לה למשוך משקפיו של האיש מפניו.

תקיפתו של יעקב לוי

.24 כאמור, הלפרין העיד כי לאחר שקיבל את משקפיו יצא מעזרת הנשים ראה את הנאשمت מכח את לוי וכי כתוצאה מהמכה עפו גם משקפיו של לוי, והוא, הלפרין בעצמו הרם לו עדשה שהתרקה מהמשקפיים.

צפיה בסרטוני האבטחה בקיום הרשב"י מאשרים גרסתו זו של הלפרין, בהם רואים כיצד הנאשמת תוקפת את יעקב לוי בראשו, חוטפת את משקפיו ושוברת אותם בידה, ובהמשך את הלפרין אוסף דבר כלשהו מהרצפה ונונן אותו לליין.

מהלך העניינים הונצח הסרטון 5958

צפיה בסרטון מובייל למסקנה כי דוח הצפיה ת/7 (שאותו ערך החוקר חליבה) אכן משקף נוכנה את התוכן.

שעה 12:52:39 התקהלוות של גברים ליד עזרת נשים.

שעה 12:53:02 רואים את הנאשمت לבושה בחצאית שחורה וסודר פתוח שחור ועל ראשה כיסוי ראש שחור בתנועה.

שעה 12:53:07 הנאשמת בצעדים מהירים, נראית עצבנית וצועקת ועושה תנועות ידיים מתקרבת אל יעקב לוי וביד ימין שלה מכח אותו על ראשו מצד שמאל וחוטפת מעל ראשו את משקפיו, מתרחקת ממנו ושוברת אותם בידה.

שעה 12:53:14 נראים יעקב והנאשمت צמודים זה לזה ונראה כי יעקב מנסה להוציא מידה דבר כלשהו.

שעה 12:53:16 מוחם הלפרין מרים דבר כלשהו מהרצפה ונונן אותו ליעקב, כשאישה לוקחת את הנאשמת מהמקום.

.25 הנאשמת העידה כי לא חבטה בראשו של לוי אלא רק לקחה לו את המשקפיים. גם אחרי שהזג בפניה הסרטון ממציאות האבטחה (ת/8), עדין טענה כי היא לא נתנה מכח לליין על הראש אלא רק

חטפה את משקפיו. הנאשפת מסרה כי לקרה את המשקפיים בגלל שהייתה נסערת (עמוד 27 לפורטוקול, ש' 32-31).

גם בחקירתה במשטרת מיום 24/11/2015 טענה הנאשפת כי לא תקפה את לויון ומיד לאחר מכן אמרה כי היא תקפה אותו לאחר שהוא תקף אותה בציון (עמוד 3, שורות 46-51).

ש: האם לפי הסרטון תקפת את המתלוון

ת: לא תקפתني אוטה

ש: לפי הסרטון רואים כי תקפת את המתלוון והבאת לו מכח לפנים

ת: אני אמרתי לו אחרי שהוא הרביז לי למה הוא החזר לי והרביז לי בציון

ש: למה תקפת את הבוחר ברחבה?

ת: כי הרביז לי בציון זה היה אחרי המכות

.26. **בפנינו איפוא מעשה תקיפה שתועד במצלמות אבטחה.** ניכר היטב כי מדובר בהתנהגות אלימה ויזומה, אשר באותו רגע אינה מהווה בשום אופן מעשה של הגנה עצמית. ניכר כי הנאשפת ניגשת אל האיש (לויון) בкус, והולמת בו בראשו. לויון מצדו, מגיב מיד במהלומה חזרה לנאשפת.

אין אם אקלל חלק מגרסת הנאשפת, לפיה הותקפה על ידי אחרים, אין בכך להסביר את מעשה התקיפה שהונצח במפורש בסרט מצלמות האבטחה. הסרטון סותר את גרסת הנאשפת ופוגע באמינותו, ומайдך מחזק מאד את גרסת המתלוונים והמאבטחה.

עדות הנאשפת .27

הנאשפת בעודותה תיארה את השתלשלות העניינים, ומספרה כי ביום האירועים רצתה לקדש על כס יין סעודה שנייה של שבת קודש והתיישבה במקום בו היא נוהגת להתישב. הנאשפת המשיכה והעידה כי ליד במקום טرك את הדלת בלי הפסקה וכי אמו לא התערבה. הנאשפת שאלת לדבריה את האימה מדוע היא לא מעירה, וכן התפתח בין השתיים דין ודברים קולני אך לדבריה לא קללות. לאחר מכן נכנסו שני גברים, שהסתבר לה בדייעבד שאחד מהם הוא הלפרין, השניים דחפו את הספסל בו היא נוהגת לשבת וחסמו את דרכה ולא אפשרו לה לצאת. הנאשפת המשיכה והוסיפה כי כדי לגרום להלפרין להרפות ממנה, היא נטלה את משקפיו מפניהם מבל לגעת בפניהם, אך לויוןלקח אותם בכוח מידיה. הנאשפת המשיכה ומספרה כי אחרי שלויון יצא את המשקפיים מידיה, הלפרין חבט בה בראשה, דחף אותה והפילה, על אף שלא התקoon לכך שתתקבל מכחה, והוא נפצעה בראש מספסל ניד שהיה במקומו, לאחר מכן נתנו לה לשחות מים ולנקות את הדם שירד לה עמוד 22, ש' 16 ואילך + עמוד 23, ש' 10-1).

לגביו לויון טענה כי נגע בה "המון זמן" וכי היא רק לקרה את משקפיו בתגובה לכך (עמוד 23, ש' 24-23).

.28. הנאשפת טענה כי הותקפה על ידי הלפרין ודיממה (כמתואר לעיל) וכן כי הותקפה על ידי אחד המאבטחים (עמוד 23, ש' 19) ואף כי שוטר עיקם לה את ידה (עמוד 24, ש' 2), עוד טענה כי העדים

מתנצלים לה שכן היא ידועה בטור אחת שומרמה את הקול וצועקת.

העדים שנשאלו לגבי טענתה של הנואשת כי הותקפה על ידי הלפרין ודיממה, שללו כולם את טענתה זו, ומסרו כי לא ראו כי היא הותקפה או כי דיממה או הייתה חבולה.

.29.

איני מקבלת את דברי הנואשת, ומוצאת את עדותה בלתי כנה.

אמנם איני שוללת שמא הופעל כלפי כוח בתגובה להטנגותה המתלוננת, מעבר לזה שתואר על ידי המתلونנים, ועוד איני שוללת את טענת הנואשת, לפיה יתכן ויש כלפי דעה שלילית - ואולם אין בקביעה זו כדי להצדיק את התנהגותה של המתלוננת או כדי לעורר ספק חריף ומשמעותי בעדויות העדים.

כאמור, אין לי ספק, וזה בין היתר על בסיס גרסת הנואשת עצמה, כי הנואשת פועלת על בסיס תפיסה לסמכות ולבעלות על מתחם קבר הרשב", וכי מינתה עת עצמה למונוה וברת סמכתה במקום, וזאת ללא התאמה למציאות. הנואשת העידה כי מתחם קבר הרשב"י "שיר לאבא שלה" (עמוד 24, ש' 22-19). מדובר בתפיסה המונעת באמונה והשקפה דתית, לפיה יש לנואשת הזכות להשליט במקום סדר, על אף שאין לה כל מינוי رسمي או סמכות שונה מאשר לכל מבקר אחר במקום. בפועל, נראה כי דווקא הנואשת מפירה את כללי המქם, לנו שם בנגדו לאיסור, מביאה מזרנים, ופוגעת בזכויותיהם של אחרים להנאה מהמקום ותפילה בו. מבחינה זו, יש לקבוע כי הנואשת, ולא אחרים, היא שפעלה באופן מתלhom ולא סביר, ועוררה ריב עם המתפללת רבקה הלפרין בעזרת הנשים.

לא נתתי אמון בנואשת כשתעננה שהופעלה כלפי אלימות, כפי שתיארה זאת.

בניגוד לטענתה - הנואשת לא נראית חבולה, על ידי החוקר חליבה.

בניגוד לטענתה, ככלו "רק" נטלה משקפים מהמתلونנים, כמוין טענה להגנה עצמית, ניכר במצלמות האבטחה כי הנואשת תקפה ממש את ליאן ולהלה בראשו.

.30. כאמור, איני שוללת כלל את טענת הנואשת כי היא נחיפה ונדחפה על ידי אחרים. חלק מטענה זו מגובה במצלמות האבטחה.

בسرטון 5966

שעה 13:06:17 רואים את נחמה נחיפה מחוץ לעזרת הגברים, אך לא רואים מי הדף אותה, והוא נחבטת במעקה. נחמה מתישבת, צועקת וובכה.

בנוסף, כאמור, המתلون ליאן תועד מכיה את הנואשת מיד אחרי שהכתרה אותו.

ואולם אני קובעת כי התנהגות אחרים כלפי הנואשת, באה בתגובה להטלהות ואלימות בלתי מוצדקים שלה, וכי התנהגותה היא שהחלה את מאורעות אותו יום.

.31. שוכנעתי כי העדים רבקה ומנחם הלפרין, ויעקב לוי העידו עדויות אמת, גם אם המעוito בתיאור תגובתם כלפי הנאשמה בגין מעשה. לעומת זאת, הנאשמת לא מסרה את האמת באשר לחלוקת באירועו אותו יום.

.32. מצאתי כי המאשימה הוכיחה כי הנאשمة ביצעה עבירות תקיפה כלפי לוי והלפרין, בנוסף לעבירות ההתרפות במקום ציבורי.

אני מרושעה את הנאשمة בעבירות כתוב האישום.

ניתנה היום, ט' אייר תשע"ח, 24 אפריל 2018, במעמד הנוכחים.